

affekt fra saadanne Undtagelsestilsælde, som netop for Diebliffet ere tilstede, har man ikke troet, at, om end en Priisforøgelse kan paa-vises i enkelte Retninger her i Staden — hvorom Spørgsmaalet ved den foreliggende Lov aleene dreier sig —, Forskjellen i det Hele mellem den nærværende Tid og de Tidspunkter, da de seneste Lønningsordninger have fundet Sted, er saa stor, at deri kunde ligge skjellig Grund til at opgive det fornævnte Udgangspunkt, hvorhos formeentlig Fastfattelsen af Lønningen til et bestemt aarligt Beløb maa ansees for at bøde paa den mulige, men altid uvisse høiere Lønningsdeel, som enkelte af de paagjældende Embedsmænd efter de hidtidige Bestemmelser kunde have Udsigt til. Skulde Forholdene i en nærmere Fremtid stille sig saaledes, at Lønningerne i Almindelighed maae ansees for aldeles utilstrækkelige, og at Lønningstillæg derved retfærdiggjøres for en kortere eller længere Tid, vil den Veie, man ved tidligere lignende Leiligheder er slaaet ind paa, upaatvivlelig baade være den rette at følge og blive fulgt.

Hensynet til den, relativt betragtet, ingenlunde ubetydelige Reduction i de fast ansatte Embedsmænds Antal, som deels allerede er gjen-nemført, deels vilde blive en Følge af Sværskattel-sen af de Forandringer, som man har bragt i Forslag, og den derved indtrædende Forøgelse i Arbejdet for de tilbageblivende Embedsmænd, har man heller ikke kunnet tillægge nogen af-gjørende Betydning i formeldte Henseende.

En Forbedring af Embedsmændenes Vil-kaar, hvorved tillige den sidstnævnte Betragtning, om man vil lade den komme til orde, som og Hensynet til den formindskede Udsigt til For-fremmelse fyldestgjøres, har man derimod troet at burde bringe i Forslag ved en noget hurtigere Oprykning paa Alderstillæg og ved lidet høiere Endesummer i Lønningen for de Embedsclasser, der i Almindelighed eller dog i det overveiende Antal Tilsælde vilde være Slutningsstillingerne for de Bedkommende, nemlig Departements- og Con-toirchefsposterne. Loven af 1860 fastsætter, som bemærket, en Tjenestetid af 5 Aar saavel for Departementschefer som for Contoirchefer for Indtrædelsen af et Tillæg af 200 Rd. (forøget med Sædtillæg, forsaavidt ikke Maximum af

dette allerede er naaet). Da Lønningerne (af-seet fra Sædtillaget) ved disse Tillæg kunne stige til henholdsvis 3,200 Rd. og 2000 Rd., vil der saaledes udkræves en Tjenestetid i Lønningsclas-sen af henholdsvis 20 og 15 Aar, inden de Paagjældende naae til den høieste for Embedet bevilgede Lønning. Det lader sig næppe negte, at denne Tid er særdeles lang, navnlig naar der tages Hensyn til, at der efter Forholdene ud-kræves en ikke ung Alder, inden Bedkommende indtræder i de nævnte Embedsclasser, og det staaer til at vente paa Grund af Indskrænkin-gerne i Embedernes Antal, at Udnævnelsen frem-tidig i Almindelighed vil finde Sted i en endnu senere Alder. Forslaget gaaer herefter ud paa, at Fristen for Alderstillægenes Indtræden fast-sættes til 3 Aar, hvorved der ikke kan antages at ville indtræde nogen væsentlig Udgiftsfor-øgelse for Statskassen. Man skal ogsaa hen-vise til, at Loven om Lønninger ved Hæren af 25de Juli f. A. for den der omhandlede Departementschefspost i Krigsministeriet fastsætter en 3aarig Periode for Indtrædelsen af Al-derstillægene, ligesom det Samme er bestemt ved andre Lønningslove for Embedsclasser, med hvilke de heromhandlede nærmest maae stilles lige. Med Hensyn til Størrelsen af Alders-tillægene turde 200 Rd. formeentlig ansees for passende, uagtet det ikke kan lades ubemærket, at Beløbet efter Loven af 1860 er noget større for Contoirchefer paa Grund af Sædtillaget, ligesom det ved Hærens Lønningslov for den paa-gjældende Departementschef i Krigsministeriet endog er bestemt til 300 Rd.

For Fuldmægtige er der ved Loven af 1860 fastsat en Forøgelse af Lønningen ved Alderstillæg af 50 Rd. for hvert Tjenestear. En Forøgelse med Alderstillæg af 100 Rd. findes dog mere hensigtsvarende, hvortilmod denne da kun bør indtræde hvert andet Aar; men for denne Embedsclasser maa man foreslaae at sætte Lønningen noget høiere end den efter Loven af 1860 fastsatte, forøget med Sædtillagets Gjen-nemsnit, saameget mere som det efterhaanden indskrænkede Antal af Pladser i bemeldte Embeds-classer gjør Avancementet til den langsommere. Det vil imidlertid sees, at saavel Begyndelses-som Slutningslønnen ikke afviger meget fra